

ॐ तत्सत् परमात्माने नमः

श्री १।

स्वर्गस्थ श्रीमंत केपटन हीज हाथनेज
महाराष्ट्रा मर राबुलनसिंहल साहेब गडा
दुर के. श्री. आछ. छ. वाढीये रीयासत
गरवानीना आश्रोत

श्री भारत नाटक कंपनी.

पीशाच-प्रेम.

डिंभन उ आना.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોમ્પ્યુટર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૮૫૫

વર્ગીક

પુસ્તકાનું નામ શ્રી રામ - પ્રેમ

વિભાગ ૬ - : ૨-૪

ॐ तत्सत् परमात्माने नमः

स्वर्गस्थ श्रीमंत કેપટન હીઝ હાઇનેઝ મહારાજા સર રણજી
તસિંહજી સાહેબ બહાદુર કે. સી. આઇ. ઈ. વાલીયે
રીયસત બચ્ચાનીના આશ્રીત

શ્રી ભારત નાટક કંપની.

પી.શાય-પ્રેમ.

નાટકનો સંક્ષીપ્ત સાર અને ગાયનો.

શ્રી ભારત નાટક કંપની માટે છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

શ્રી ભારત નાટક કંપની

૬૦ સુર્યપ્રકાશ થીયેટર-સુરત.

(:૦:)

આવૃત્તિ પહેલી)

સને ૧૯૩૧

(પ્રત ૫૦૦

ક્રીંમત ૩ આના.

શ્રી રામકથા પ્રવાસ જેઠા નામે પીશાય પ્રેમ.

પુરુષ પાત્ર:—

- ૧ જયસીંહ—ચંદ્રાવતી નગરીનો રાજા
- ૨ રમેશ—જયસીંહનો કુમાર
- ૩ રાજસીંહ—સૈનાપતી
- ૪ રણધીર—વક્તાવર કર્નલ
- ૫ સામંત—રમેશનો એડીકાંગ (કોમીક)
- ૬ માવજીભાઈ—વીજળીનો આશક
- ૭ અમરસીંહ—શારદાનો પીતા
- ૮ નવલ—માવજીભાઈનો છોકરો ને રસીકનો આશક
દીવાન પોલીસ સીપાઈયો ચોપદાર વીગેરે વીગેરે

સ્ત્રી પાત્ર.

- રમા—(જયસીંહની નવી રાણી ને રમેશની આવડો માતા)
શારદા—રમેશની ભાવી પત્ની
વીજળી—સામંતની સ્ત્રી
રસીકા—સામંતની છોકરી ને નવલની માથુક
મુશીલા—રમાની દાસી, દાસીયો વીગેરે.

—ટુંક સાર—

અંક ૧ લો.

ધંધરસ્તુતી.

પ્ર. ૧લો—શારદા નામની એક સરદારની છોકરીનું રાજકુમાર રમેશપર આશક થવું.

પ્ર. ૨જો—મહારાજા જયસીંહની રાણી રમા (રમેશ કુમારની સાવકી માતા) જે રાજસીંહ સાથે પ્રેમ કરવો પાછળથી રમેશ પર આશક થવું.

પ્ર. ૩જો—(કામીક) રાજ કુમાર રમેશનો એડીકાંગ સામંત ને તેની સ્ત્રી વીજળીનું પુર બહાર કામીક

પ્ર. ૪થો—કર્નલ રણધીરનું સેનાપતી રાજસીંહને કાલ્લાની દીવાલ પાસે જતો જોઈ શકીત થઈ દાસી સુશીલાને બોલાવી તેને દરેક હકીકત પુછીને દાસીનું ખુન કરવું બાદ રાજસીંહનું આવવું ને બંને વચ્ચે તકરાર ને રણધીરનું નેકીપર કાયમ રહેવું.

પ્ર. ૫મો—રાજકુમાર રમેશ શયન ભુવનમાં સુતો છે. બાદ રમા આવી પ્રેમ જાહેર કરે છે ત્યારે રમેશ સાફ ધનકાર કરે છે.

પ્ર. ૬ઠો—સામંતનું પોતાની સ્ત્રી વીજળીના વેશમાં આવવું ને માવજીભાઈ સાથે પુર બહાર કામીક.

પ્ર. ૭મો—રાજકુમાર રમેશ શારદા ઉપર લખેલી પ્રેમ પત્રીકા દાસી મારફતે રમા રાણીને મળે છે. ત્યારે રમા જયસીંહ રાજાને પીતાનું સ્ત્રી ચરીત્ર બતાવી રાજાને લંબેરી કુમારને દેશવટો અપાવે છે.

પ્ર. ૮મો—શારદાને રમેશનો પ્રેમ આદ સેનાપતી રાજસીંહ રમાના કહેવાથી આવીને શારદા તથા તેના પીતાને કેદ કરે છે ત્યારે અચાકન રણધીર આવી રાજસીંહને યુદ્ધગાર કરાવી મીરજનાર કરે છે.

—ટૂંકો—

દ્ર. ૫.

અંક ૨ જો.

પ્ર. ૧લો—સામંતનું સીપાહીયો સાથે આવી કચાયત કરવું.

પ્ર. ૨જો—મહારાજા જયસીંહનો દરબાર રાજસીંહને કેદી હાલ તમાં લાવવાનું રણધીર કહે છે પરંતુ રાણીના કહેવાથી રાજા રાજસીંહને છુટ્ટો કરે છે ને રણધીરને નોકરીપરથી અરતરફ કરે છે.

પ્ર. ૩જો—સામંતની છોકરી રસીકાને માવજીભાઈનો છોકરો તવજાળવેલો રાણુગારી પ્રેમ પુર ડુંગર કોમીક.

પ્ર. ૪થો—રાજસીંહ શારદાને કેદી હાલતમાં બોલાવી તેની પાસે પ્રેમની માગણી કરે છે શારદા ઈનકાર કરે છે. એટલે શારદાના પીતા અમરસીંહનું ખુન કરે છે. ને શારદાપર હુમલો કરવા જાય

કે એટલે રમેશ આવી બચાવે છે. ને રાજસીંહ પર ચાર કરવા જાય છે કે તરત રમા રાજસીંહની મદદ આવે છે. કે તરત રણુધીર આવી રમેશ અને શારદાને છોડાવી લઈ જાય છે.

પ્ર. ૫મો—સામંતને નવલ વીગેરેનું પુર બહાર કાઢીક.

પ્ર. ૬મો—સૈનાપતી રાજસીંહ રાજાને રમેશના વીરુદ્ધ ઉશ્કેરે છે. રાજા રમેશને બોલાવી જેલમાં મોકલે છે બાદ રમા અને રાજસીંહનો પીશાય—પ્રેમ.

પ્ર. ૭મો—રમા જેલમાં આવી રમેશ પાસે પ્રેમની માગણી કરે કે રમેશ મનકાર કરે છે ત્યારે રમા શારદાને મારવા જાય છે રણુધીર આવી બચાવે છે ને રમેશને શારદાને પુલપર થઈ લઈ જાય છે. પુલનું કુટુંબ ને રાજસીંહ આવી શારદાને ગીરફતાર કરે છે.

— ટેબલ —

અંક ૩ જો.

પ્ર. ૧જો—રણુધીર તથા રમેશનું રાજસીંહ સાથે યુદ્ધ અંતમાં રમેશ તથા રણુધીરનું કેદ થવું.

પ્ર. ૨જો—સામંત માવજીલાઈના છોકરા નવલને સ્ત્રી વેશમાં જોઈ તેની સાથે લગ્ન કરે છે ને બદલામાં તેની સ્ત્રી વીંગળા માવજીલાઈને સોંપે છે. પુર બહાર કાઢીક.

પ્ર. ૩જો—રમા રાણી તથા રાજસીંહ રાજાને ઝેર આપવાનો પીયાર કરે છે. બાદ સામંતને બોલાવી તે કાર્યપર પર તેની નીમણૂક કરે છે.

પ્ર. ૪થો-જેઠમાં રણધીર ને રમેશ પાસે રાજસીંહનું આવડુ ને શારદાના પ્રેમની માગણી કરવી શારદાનો છતકાર. રાજસીંહ અત્યાચાર કરવા જાય છે. અમરસીંહની રૂઢ દેખાય છે રાજસીંહ નાશી જાય છે.

પ્ર. ૫મો-સામંત ફરેલી પ્રેમથી અફસોસ કરે છે. નવલ જનહેર થાય છે. વીજળી પોતાની જુડી ફેશનથી પરતાય છે દરેકનો પરતાવો બાદ રસીકને નવલનો હસ્ત મેલાપ. પુર બહાર ઢામીક.

પ્ર. ૬ઠો-રાજસીંહ પોતાના મહેલમાં રાગતું આમંત્રણ કરે છે. સામંત ઝેરનો પ્યાલો તૈયાર કરે છે પરંતુ જુલથી ઝેર રાણીના ગીલાસમાં નાખે છે. રાણીનું મરણ દરેક બેદ જુલો થાય છે. રમેશ રાજસીંહને પીસેતાલથી મારે છે.

પ્ર. ૭મો-શારદા અને રમેશનો પ્રેમ પ્રસંગ.

પ્ર. ૮મો-મહારાજા જયસીંહ રમેશ કુમારને ગાદી ઉપર બેસારે છે અને રણધીરને સેનાપતી પદ આપે છે. અને મર્માજ્ય.

અંક ૧ લો.

ૐ હૃદય સ્તુતી.

ગાયત્રી—

નાથ જગ રચનાર લંબન કળોનો તું છે
અહો વીણુ ભવ ભય હારણુ—નાથ
સુખ દાયક તુજ નામ સ્મરતાં
અધમ ઉધારણુ શરણાગતથી થાયે
રાખજે પાલક શરણે તારે બાળ વીનવીયે ત્રાતા
દેશાન્તી અખંડ તુ દાતા કરુણા કર જેના....આ....નાથ.

આગાથી—

ગાયન ૨

શીયળનો જગમાં શુ મહીમા જગયશ જામે સદાય શયામે
પતીવ્રતા પર પરી પ્રદ્ધ પણુ રાજી પુરણુ થાયે—જગ.
સતી દ્રૌપદી પતી સેવીકા સુત્રોચના સમનાર જગતમાં
પુજ્ય સદા પંકાય.....જગમાં.

સાગીયો—

ગાયન ૩

અલી જોને પુરવે ઉશા અલળેલડી મંદ મંદ ડોલે લોલ
સજી સોનેરી અંગ ચુંદડીરે લોલ....અલી જોને.
આછી આછી દીવ્ય ભાતચમકે માંહે નવતારલેરે લોલ
દીવ્ય દરશનને લોભાવતીરે લોલ-અલી.

ધલા સુદરી ઉમંગ અંગેધરી ભેટતીરે લોલ
ભર્યા ઉઠધીના પાણીડે ચરણ પખાળતીરે લોલ

(સાખી)

કુલડાથી વધારતી ખીલ્યાં જો ચાપાસમાં
મલીયા સર્વ શીરોમણી એ ટાળે ધરી ઉલાસ
મીઠડાં મંજુલ પંખીનાં ગાયનો સ્નેહ સુખાવતીરે લોલ
ચુમી ચરણોને વારંવાર હેતથી હસાવતીરે લોલ

(સાખી)

પુર્યાં નવ રંગ સાથીયા વીધ વીધ રીતે બારણે
ફલ ફુલ અતી પધરાવીયાં સ્વાગત કેરે કારણે
હાવે ભાવે ઉશા સુદરી અપાર દેવે દૈવી આશીશો અપાર
સુખ દાઇ સંગે પાવન થઇને આખી અવની મંગળ ગીત
ગાયરે—સહ.

સાખીયો—

ગાયન ૪

શી સુદરતા તુજ અલગેલી સરજન હારે ઘડી
અપ્સરા અવની આવી ચડી.....શી
આંખ તણે ગજખી ઈશારે જાય ચીતક ચળી
મદ ભર જોખનને જોતાં તો અંદ્ર જાય છે ચળી
અરે હાં ગર્વ જાય છે ગળી.....શી

શારદા છેક બોલતી અત્રી ચખાવતી રહેા ન મુંગી મરી
 નાઓ સખી હું હાથ જોડીને વીનવું સહુને કરી
 અરેહાં—શી.

ગાયન ૫

શારદા-પ્રેમદાને આપો પીયું
 રમેશ-શારદા શું શરમાવો-નીર્મળ છે પ્રેમ તારો
 શારદા-સાચો તું શામ મારો-નાઓના શરમાવો
 રમેશ-બહાલી આમના રીસાવો.....પ્રેમ.

ગાયન ૬

દાસીયો-પ્રીય પટરાણી કરી સતી શાણી સુંદરીના શીરતાજરે
 ખ્યારી સુંદરીના શીરતાજરે
 રમારાણી-નાઓ ખુશામદ ખોર ધુતારી શરમાવો શાકાજરે
 ખાન પાન કરો ગાન રૂપાણાં રાજ રહે મહારાજરે
 દાસીયો-ખ્યારી સુંદરીના શીરતાજરે.....

રમારાણી—

ગાયન ૭

એ વશ કરૂ પ્રેમના પાસ પસારી
 સંબંધ સર્વ વીસારીરે.....વશ
 લઘુ લાઘવીના દાવે રીઝે હાવ ભાવે
 આહના કરે પછી મારીરે.....વશ

વીજળી—

ગાયન ૮

ગુંજે ભમરા (૨) કરતી કળી નાળુક નખરાં
 ડાયા ડમરા (૨) મામા મહી પરવરા જીવડા-ગુંજે
 પરી મળ મીઠીમાં મનમોહો ખીલી નવ યોવનની કળી
 કેવી સોહો

નવરંગી પાંખડીયો પ્રેમથી પ્રસારે
 લહેરી લાલા લહેર માંહી દુખડા વીસારે...ગુંજે

સામંત—

ગાયન ૯

દીઠા પ્રપંચીયો જ્યાં ત્યાં આ દુનીયામાં
 બદ દયાન તે કરે હીણુ ભાગીયા અરે
 એ દુર્ગણ્યા અવગુણ્યા બાળીને જીંદગી આપરે મરે
 કામી કુચ્છ દીયો ભવ એળે બોળતા
 પમાડતા પાપી કર્મે નીજ આંખ ચાળતા
 મુકુતા પાપી હુ મુકુ જઈ સપડાયા નાન્યુકુ
 એની ઇજજત પર જઈ થુકુ કુકર્મ ના કરે....કાપી

રજુધીર—

ગાયન ૧૦

કાળ હળાહળ આ કળીચુમનો
 જગજગ જાગી કરે છે નીકંદન
 ખટપટી રાણી કરે કૃત્ય કાળા—કાળ.

સાખી

ધર્મ કર્મ પરબારીયા દાનમાન કયાં દુર
અધર્મ રાજ ચક્ષાવતો એક ચક ભરપુર—જગ.

રમેશ—

ગાયન ૧૧

લાગ્યું લાલના તારૂ તાન તનના તાપોને કયાં ઠારૂ.
સુદર સુરત મન હરી લીધું
શારદા તેં ચીત પરવશ કીધું
મસ્તીમાં મસ્તાન મનને કેમ કરી હુ વારૂ—લાગ્યું.

વીજળી—

ગાયન ૬૨

મારૂ જોખન ઝોલાં ખાય મારૂ મનડુ બહુ અકળાય
રસીક વરના વીના વીતી જીવાની જાય
મદન બાગ ખીલ્યો છે ભારી લાગી અંતરમાં કારી કટારી
તનના તરંગ ઉભરાયે—મારૂ.

વીજળી અને સામંત— ગાયન ૧૩

વીજળી—સુરતની ધારીયો મુંબઘનો હલવો ખાતેથી ખાવાં ગમે મને
સામંત—છોડી સુરતમાં મને જખીલી ભર્ય ન લાગી જતાં તમે
વીજળી—ઝાંઝર લાવો મારા પ્રાણુ ધુધરીયો ધમકાવું
સામંત—ઝોછાં મારો નયન બાણુ ધુધરીયો

વીજળી—પગના પ્રમાણથી રાજ ઝાંઝર ધડાવજો

મારી ધુધરીયે રતન જડાવો મારા રાજ ધુધરીયો ધમકાવું

દોહરો.

ઝાંઝર લાવો જીવડા હીરા જડેલાં

નહીંતો નાશી જઈશ હું હાથ

આજ નહીં તો કાલ સુરતની ધારીયો

શારદા

ગાયન ૧૪

કીનારો પ્રેમ સાગરનો નથી કોઇયે જરા દીઠો

કહે છે કોણ કે એ સ્નાદ છે ખારો અગર મીઠો—કીનારો.

ઘડી ઝાંડા ઘડી શાણા અને છે પ્રેમ પંખીડાં

ઘડી આરામની છે તો ઘડી છે જીગરની પીડા—કીનારો.

ન જાણે પ્રદ્ધ કે પણ પ્રેમનો શો રંગ જામે છે

અજળ છે ઇશક વસ્તુ ઇશપણના પાર પામે છે—કીનારો.

શારદા—

ગાયન ૧૫

પ્રાણ પ્યારા હમારા સીધાવો ભરથાર દાસીને નાહી વીસારજો

સત્યતાનો સાથી જગનાથ જહુરાય દાસીને નાહી વીસારજો

રમેશ—

હુખમાં જરા નહી હીમ્મત હારજો

રામા રમેશને હૃદયમાંહી ધારજો

શારદા—

રકુ રાતદીન માળા ધરી નામ મારા રાજ દાસીને નાહી

વીસારજો.

દ્રાપ.

અંક ૨ જો.

સીપાહીયો—

ગાયન ૧૬

ચલાવો સમશેરો શુરા છાટાછટ છાંટો અરીપુરા
ખંના પુરા રણુ શુરા કરો ખસ વાર વા વા વા
જીતશુ જંગમાં જગત સહુ વાહ વાહ કહેશે
મરશુ અગર રણુમાં તો દેવી સુંદરી વરશે.

કંચનીયો—

ગાયન ૧૭

સાખી.

માધવ મોમન હરલીનો ખંસી અધર સોહાય
હીયે આકુલ ખ્યાકુલ બયો નૈન નાંદ ન આય
આજ તોરે મીઢે સખી કુંજન પીયરવા
કહે તોરે બુઠે જૈના કહી દેખ તોરે નૈના
દેખો ન પીયરવા કે મુખપર વારી મય-આજ.
અંગીયા કે ખંધ છુટે કરસે કંગન કુટે
એક એક કે ચારથુપટે આ.....આજ.

રસીકા—

ગાયન ૧૮.

હા જાતી કમર લચકાતી મારગડે જાતી કમર લચકાતી
સખીયોને રમતી જોઇ પતીયો સંગાથમાં.

મનમાં ને મનમાં મુંઝાતી—મારગડે.

નેને નીહાળતી હું અવર પુરૂશને

રોમ વળી ઉભી થઈ જાતી—મારગડે.

ગાયન ૧૯.

રસીકા-રસીકા આનન મુમનની નવલ નવેલી નાવલીયાને રહ્યા

મુઠ કસ કંચુકીની સરી જાય

નવલ-મન મુંઝાય તણપે કાય સુરત મુરત ના વીસરાયે

પ્રેમના ઉમળકે ચીત ચીરાયે

પરવાનો તલ પાય ખ્યારી પ્રેમ દીપ ન તજાય—રસી

ગાયન ૨૦.

ન. ર.-છોટો છોટો અરરર

સાગ. વી.-પાપી પાણી મરને લાણ પકડાણ બાણ

મારામારી કરી ખવારી છોડાવું હું પતરાણ

નવલ-મુજને નમાર મારો આહહા બચાવો

મારા સસરાણ ઠાકા તપી ન જાવો

સા. વી.-બસ કર તાર મોહુ તોહુ જા જા—મારા

કંચની—

ગાયન ૨૧

તુને તો મુજે જાલીમ દીવાના બનાડાલા

અપને રૂપે રોશનકા પરબાના બનાડાલા

જાહીદકો હુવા પયદા પીનેકા નયા ચસ્કા
 કેમ જો વળુ કાથા પૈમાના બનાડાલા
 તસ્વીરે સનમર ખદી મીંબર કે કરીબ હમને
 કાબેમેલી છોટાસા બુતખાના બનાડાલા
 મસ્જીદમે જો વાયજને કોસરકા ખયા છેડા
 હીદોને વહી અપના મૈખાના બનાડાલા

૨૧૨૬—

ગાયન ૨૨

બુલ્બી જમાનો આવીયો છે હાય હાય હરી હવે
 પાપીયે પીડા કરે છે ગાય રંક ગરીબને
 રેઠીયાવો મુખ માણે બેશી ઘોડા ગાડીયે
 રાત હીવસ કરે મજુરી પણ ન મુખ ગરીબને
 ક્ષત્રીયો જે શુર ધારી તે ભરાયા બુતખે
 પેદા થયા નીર્માલ્ય હાય રંજડવાને ગરીબને
 વ્યભીચારીયોના વમળમાં અટવાય ખાખા અમળાને
 કીરતાઈ છે આધાર એકજ તારા આજ ગરીબને

૨૨૨૬—

ગાયન ૨૩

વીતી જાયે જોબનીયું હું કેમ કરૂં
 હું કેમ કરૂં લાજને મરૂં—વીતી
 પુરતી આંગણીયામાં નવરંગ સાથીયા
 મારા વહાલાનો વરઘોડો કાઢુ ઠાઠમાં—વીતી

માથે લઘ બેઠલું પન ઘટનીસર
કામ કેફે પન ઘટની વાટ વીસરું—વીતી

રમા

ગાયન ૨૪

લોગી ભમર હાં મીઠા શુંભરવે શુંજી ફસાતાં કમળ
દળમાં કેમ પડે અનુકુળ.

રાજસી—ખ્યારી જીન્દગી આખી વસુત વસુત.

રમા—પતંગો દીપ પરે વારીવારી અંપલાતા યા હોમ કરી
ચકોરી દેહનું ભાન વીસારતી આંદલીયાથીને હુધરી
કેવા પતંગ ચકોર.

રાજસી—ખ્યારી પ્રેમી તણા શીર મોર મોર—ભોગી

રમેશ—

ગાયન ૨૫

સદા સાવકીના સાલો સાવકાંને સાલે
હોય ઉંચ કે નીચ નાર પણ બાળ ન માયાં બાળે—સાલો
તાત તણી માયાના પુરને અધવચથી એ બાળે
માત મરીને તાત વેચાણા કહાણી સાચાં ચાલે—સાલો
માતા સમ મેવા નહી જગમાં ભલે અમર ફળ ચાલે
સુકા દુકડા માગી ખાતાં પ્રેમ ધરીને પાળે—સાલો

અંક ૩ નો.

રણધીર—

ગાયન ૨૬

ક્ષત્રીનો છે ધર્મ સનાતન ધર્મની વારે ધાય
 ગો પ્રાણીને રંક પ્રજાનું મનમાં રડું રહાય
 રામચંદ્ર શ્રી કૃષ્ણ સમપણ ધર્મ ધુરંધર હતા
 નીજ જન્મ ભુમીનાં ચરણ ચુમીને દેશ સેવા અર્પતા
 એજ ભુમી આ અધર્મ કર્મથી દીનબની અકળાયે
 અર્જુને નીજ ધર્મ કારણ ધનુશ ધરીયું હાથમાં
 સીંહસમ વીકાળ કર્યું લંગાણ અરીના સાથમાં
 પ્રાણ બચે તો બચ ભલે પણ પીઠ બતાવી ન જાય-ક્ષત્રી

ગાયન ૨૭

નવલ-આધા જઈને આરા આવો ચીતડાંના ચોરે
 સામંત-તારી પ્રીતીનો છું ખ્યાસી દીલબને
 નવલ-કરમે લખેલો આ કાંટાળો ચોરે
 સામંત-તારી પ્રીતીનો છું ખ્યાસી દીલબન-માન મુકીને ભેટ
 નવલ-જરા લેટ થાઓ લેટ
 સામંત-મારી માનીતી નારે તુમારી શીરીહુ ફરહાદ છું
 દીલબન-આધા

રણધીર—

ગાયન ૨૮

સમય સમયને ખાય છે માનવ મહી અટવાય
 ધાર્યું ધરણી ધરવીના કોઈનું નવ થાય
 આશા હનીયાંમાં હુખ છે આશા મન નવ ધરીયે
 મહેલ જરૂખા વાડી ગાડી આશાની મુસ્તીયે સારી
 મોહ નીરાશા વસ્તી ભારી તોફાં સુખની ખારી
 સમયને માન દઈ સંચરીયે—આશા

ગાયન ૨૯

માવજી—આવ્યાં અલગેલી કરમાં
 વીજળી—કુટી કોડીના ઘરમાં
 માવજી—શાણી તું ચીન્તા કરમાં
 વીજળી—જે શર્મ જરા તું શરમા

માવજી—ખાંટયા છે આ મર્દ મુછાળા
 વીજળી—હાય મુછ હું રાંકડી બાળા
 માવજી—રોવો ના હો રઢીયાળા
 વીજળી—સળગે અંતરમાં જવાળા
 માવજી—રાખો શાદીની યાદી
 વીજળી—થઈ હાય ખુબ ખરબાદી

ગાયન ૩૦.

નવલ-પ્રાણ પ્યારી (૨) પ્રાણ પ્યારી તુ મારી આલી ન જ

રસીકા-હાય હારી (૨) હવે તો દયોને રજ

નવલ-આંખો છે હાથ હવે તારા આ હાથમાં

રસીકા-ખાઓ ન જાતો ન ઘાતો ન બાથમાં

નવલ-ખાપુડી ખચી દમજ

રસીકા-હારી હાય હારી હવે તો દયોને રજ-પ્રાણ.

કંબનીયો

ગાયન ૩૧

નંનારા લોભી કયું કર આઉ છાને

હો રાજ મોરી હલકેસે પાયલ ખાજેરે-નંના.

હો રાજ મોરી સાસુ મુતીને નણદલ જાગેરે-નંના.

જીયા ગભરાયે પીયા તુમારે મીલનકો

હો રાજ મોરો ઉમંગ્યો જોખન નહી માનેરે

હો રાજ મોરી શોક જરૂખે જાગેરે નંના.

શારદા—

ગાયન ૩૨

એ ઉર આનંદ આજ અપાર ભુપ થયા મારા ભરથાર

હર્ષ તરંગમાં જાઉ તણાણી સહુ સખીયોમાં મુખાણી

ગણાણી

વાટ જોઉ વાલમને થાય વાર

મન મજવાને આતુર અપાર મદન મારે માર-એ.

ગાયન ૩૩

શારદા-વાહવા વીહારી વનમાળી સ્વામી પામી સુખકારી
રમેશ-નયનો સ્થીર થાયે નીહાળી મુરતી આ મન હારી

ગોરી ગોરી સુંદર સુરતપર જાઉં વારી બટ્ટીહારી
શારદા-જાઓ હટો નહીં મને બનાઓ
રમેશ-રસબર છે પ્રીયારી સતારી-વા વા.

સર્વ—

ગાયન ૩૪

અખંડીત જામો જય રાજા ધીરાજ

ઉઠે ધ્વજ દશો દીશા-જય

ધીરા વીરા સદા કરત સહાયો ભાવ ભક્તિ વડે પુર્ણ

મહીપત ક્ષમા નીતી જામો-જય રાજા ધીરાજ

નાના પ્રકાર તણાં સુખો સહુ ભોગવો

ભજો દાતાર શ્રીકૃષ્ણ-જય જામો જય રાજા ધીરાજ

આ ગાયનની ચોપડી સુરત બરાનપુરી ભાગોળ ભાજવાળી પોષમં
આવેશા શ્રી “ અંબિકા વિજય ” પ્રા. પ્રેસમાં
દરગોવનદાસ દરદીશનદાસે છાપી.

